

HAJO DÜCHTING

EDVARD MUNCH

p. 2

Self portrait with blue sky

Autoportrét před modrým nebem

Autoportrét s modrou oblohou

Autoportret z błękitnym niebem

Autoportret cu cer albastru

Αυτοπροσωπογραφία με γαλάζιο ουρανό

*1908, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/
ulei pe pânză/λάδι σε καμβά, 59,5 × 80 cm, Munch-Museet, Oslo*

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2017 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2017 Prior Media Group, București
© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH
Text: Hajo Düchting
Editing: Kristina Menzel

Translations: textcase.eu (English), Šárka Zvejšková (Czech),
Janka Jurečková (Slovak), Agnieszka Gadzała (Polish),
Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann
Layout: Beate Lennartz
Picture credits: akq-images gmbh,
except pp. 14, 30, 179: Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-1929-9 (international)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

6 Showing Our Fears

Obrazy strachu
 Obrazy úzkosti
 Obrazy lęków
 Picturi de chin
 Εικόνες του φόβου

10 Childhood illness and encounter with death

Nemocné dítě – setkání se smrtí
Choré dieťa – stretnutie so smrťou
Chore dziecko – spotkanie ze śmiercią
Copilul bolnav – Întâlnirea cu moartea
 Το άρρωστο παιδί – Αντιμέτωπος με τον θάνατο

22 Munch in Paris – the Impressionist period

Munch v Paříži – impresionistické období
 Munch v Paříži – impresionistické obdobie
 Munch w Paryżu – okres impresjonistyczny
 Munch la Paris – perioada impresionistă
 Ο Μουνκ στο Παρίσι – η Ιμπρεσιονιστική περίοδος

64 The Frieze of Life – A Poem of Life, Love, and Death

Vlys života – báseň o životě, lásce a smrti
Vlys života – báseň o živote, lásce a smrti
Fryz życia – poemat o życiu, miłości i śmierci
 “Friza vieții” – un poem despre viață, iubire și moarte
 «Η ζωοφόρος της ζωής» – ένα ποίημα για τη ζωή, την αγάπη και τον θάνατο

102 Late successes – portraits, landscapes, and self-portraits

Pozdní úspěchy – portréty, krajiny a autoportréty
 Oneskorený úspech – portréty, krajiny a autoportréty
 Późne sukcesy – portrety, pejzaże i autoportrety
 Succesul târziu – portrete, peisaje și autoportrete
 Ύστερες επιτυχίες – πορτρέτα, τοπιογραφίες και προσωπογραφίες

238 Munch’s drawings

Munchovo grafické dílo
 Munchova grafická tvorba
 Grafiki Muncha
 Opera grafică a lui Munch
 Το σχεδιαστικό έργο του Μουνκ

282 Curriculum Vitae**284 Museums**

Muzea
Múzeá
Muzea
Muzee
Μουσεία

“Art that comes forth from the depths of our being. Art should move people and be an expression of life. A life full of love, suffering, and feeling.”

„Umění, které vychází z hloubi našeho nitra. Umění má člověkem hnout a být odrazem života. Života naplněného láskou, žalem a pocity.“

„Umenie, ktoré vychádza z hĺbky nášho bytia. Umenie by malo ľudí dojímať a malo by byť vyjadrením života. Života plného lásky, utrpenia a emócií.“

„Sztuka, która wypływa z głębi nas samych. Sztuka powinna poruszać ludzi i być wyrazem życia. Życia wypełnionego miłością, cierpieniem i uczuciami”.

“O artă care vine din adâncul ființei noastre. Arta ar trebui să perturbe ființa umană și să fie expresia vieții. O viață plină de dragoste, suferință și sentimente.”

«Η τέχνη, που έρχεται από τα βάθη της ύπαρξής μας. Η τέχνη θα έπρεπε να συγκινεί τους ανθρώπους και να είναι μια έκφραση της ζωής. Μιας ζωής γεμάτης με αγάπη, πόνο και συναίσθημα».

EDVARD MUNCH

Showing Our Fears

From a global perspective, Edvard Munch (1863–1944) is considered the most important artist to come out of Scandinavia and he was paved the way for Expressionism. He introduced new themes into art: the existential angst, human loneliness, and the unpredictability of emotions. It may be the experience of family tragedy that led Munch not to follow the optimistically tinted world view of Impressionism. After beginnings

Obrazy strachu

Edvard Munch (1863–1944) je nejvýznamnějším skandinávským umělcem a průkopníkem expresionismu. Spolu s ním vstupují do umění nová témata: existenciální strach, osamělost člověka a nepředvídatelnost jeho pocitů. Tragickou historií Munchovy rodiny lze chápat jako příčinu toho, že malíř nikdy nemohl dosáhnout optimisticky laděného, impresionistického obrazu světa.

Obrazy úzkosti

Edvard Munch (1863 – 1944) sa vo všeobecnosti považuje za najvýznamnejšieho škandinávského umelca a predchodcu expresionizmu. Spolu s ním vstúpili do umenia úplne nové témy ako pocit existenciálnej úzkosti, osamelosť človeka a nepredvídateľnosť jeho emócií. Príčiny môžeme nájsť v rodinnej tragédii, ktorá je tiež zrejme dôvodom, prečo si neosvojil optimisticky ladený pohľad na svet, typický pre

Self-Portrait with Coat and Hat
Autoportrét s kabátem a kloboukem
Autoportrét s kabátom a klobúkom
Autoportret z płaszczem i kapeluszem
Autoportret cu palton și pălărie

Αυτοπροσωπογραφία με παλτό και καπέλο

c. 1915, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne
/olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά,
190 × 114 cm, Munch-Museet, Oslo

Obrazy lęków

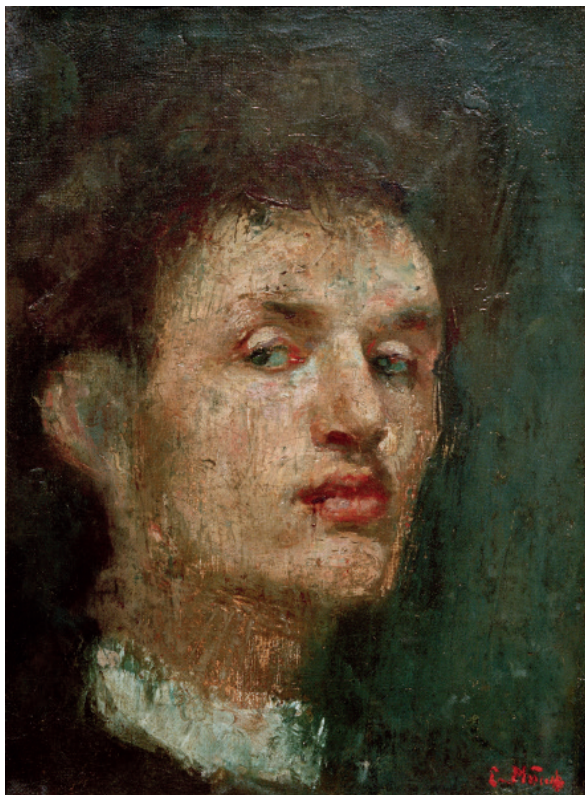
Edvard Munch (1863–1944) jest najbardziej znaczącym artystą skandynawskim i prekursorem ekspresjonizmu. Wprowadził do sztuki nowy temat – egzystencjalny lęk, samotność człowieka i nieobliczalność jego uczuć. Być może to w tragicznych losach jego rodziny należy się doszukiwać źródeł tego, co spowodowało, że Munch nie był w stanie podzielać pozytywnego nastroju świata, jaki emanował

Picturi de chin

Edvard Munch (1863-1944) este considerat cel mai important artist scandinav și totodată un precursor al expresionismului. Prin el au apărut noi teme în pictură: angoasa existențială, solitudinea omului și imprezibilitatea emoțiilor sale. Sursa acestor subiecte se poate afla în tragediile timpurii ale familiei, ce l-au îndepărtat pe Munch de viziunea optimistă asupra lumii, tipic impresionistă. După debutul

Εικόνες του φόβου

Ο Έντβαρντ Μουνκ είναι ο σπουδαιότερος Σκανδιναβός καλλιτέχνης και προάγγελος του Εξπρεσιονισμού στην πατρίδα του. Εισηγάγε νέα θέματα στην τέχνη: την υπαρξιακή αγωνία, την ανθρώπινη μοναξιά και την ρευστότητα των συναισθημάτων. Ίσως ήταν η οικογενειακή τραγωδία, που οδήγησε τον Μουνκ στο να μην ακολουθήσει τον – γεμάτο με αισιόδοξη χροιά – κόσμο του Ιμπρεσιονισμού: Ο Μουνκ

Self-Portrait

Autoportrét

Autoportrét

Autoportret

Autoportret

Αυτοπροσωπογραφία

1886, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe rǎnzǎ/ládi se kamβά,
33 × 24,5 cm, Nasjonalmuseet, Oslo

in Naturalism, Munch focused his attention on painting psychological states and questions of fate. Munch's sketchy, softly flowing contours and the large fields of color that come across as calm oases poured out onto the canvas have their roots in the Art Nouveau, without becoming stylized into decorative ornament.

Po naturalistických začátkách se umělec ve své malbě zaměřil na vyjádření duševních stavů a osudových otázek.

Munchovy skicovitě, měkce plynulé kontury a velké klidné barevné plochy, které vypadají jako vylitá barva, jsou ovlivněny secesí, aniž by však ustrnuly v dekorativní ornamentálnosti.

impresionistov. Po naturalistických začiatkoch sa sústredil predovšetkým na zachytenie duševného stavu človeka a ľudského údely. Munchove skicovitě, jemne splývavé kontúry a veľké upokojujúce farebné plochy, ktoré pôsobia, akoby ich na plátno niekto vylial, majú korene v secesii, len s tým rozdielom, že tu nie sú štylizované do dekoratívneho ornamentu.

Christian Munch at the Parlor Table
Christian Munch za stolem obývacího pokoje
Christian Munch za stolom v obývacej izbe
Christian Munch przy stole w salonie
Christian Munch în salon

Ο Κρίστιαν Μουνκ στο τραπέζι, μέσα στο σαλόνι

1883, Oil on unprimed canvas/olej na strukturovaném plátně
/olej na neupravenom plátně/olej na niezagruntowanym
plótnie/ulei pe rănză brută/λάδι σε ανέτοιμο καμβά,
50 × 41 cm, KODE 3, Bergen

z plócien impresjonistów. Po naturalistycznych początkach artysta skoncentrował się na malarskim uchwyceniu stanów duszy i kwestii przeznaczenia. Szkicowo zarysowane, miękkie kontury Muncha i duże połączenie kolorów, które wyglądają jak rozlane, wpływają z ducha secesji, ale nie zastygają w dekoracyjny ornament.

său ca naturalist, pictorul se concentrează pe sinteza dintre stările psihologice și problemele de destin. Contururile schematice, fine și fluide, cǎmpurile de culoare ca niște oaze de liniște își au rădăcina în Art Nouveau, fără a urmări însă existența unui element decorativ.

ποτέ δεν κατάφερε να συμφλιωθεί με την κοινή έννοια του κόσμου. Μετά από ένα ξεκίνημα στον Νατουραλισμό, ο ζωγράφος επικεντρώθηκε στην απεικόνιση ψυχολογικών καταστάσεων και προβληματισμών της μοίρας. Το ασαφές, απαλό και ρευστό περίγραμμα και τα μεγάλα χρωματιστά τμήματα που φαίνονται σαν ήρεμες οάσεις τοποθετημένες στον καμβά, έχουν τις ρίζες τους στην Αρ Νουβώ, χωρίς όμως να έχουν περιοριστεί σ'αυτήν.

The Sick Girl

Nemocné dítě I.

Choré dieťa I.

Chora dziewczynka

Copilă bolnavă

Το άρρωστο κορίτσι

*1896, Lithograph/litografie/litografija/
litografija/litografie/λιθογραφία*

Childhood illness and encounter with death

Without his early experiences of pain and death, Munch would probably have not become the artist he became, as he once noted in retrospect. And, indeed, sickness and early death lay like a shadow over Munch's family. Munch's father was a deeply religious military doctor who earned a good living in the then-capital of Christiania. His wife, twenty years his junior, died of tuberculosis at the age of 33, when their son Edvard was just five years old. Despite his general sickness as a child, Edvard was not the next victim, but instead his older sister Sophie, whose lingering illness Edvard would watch until she, too, finally succumbed. He would later

***Nemocné dítě* – setkání se smrtí**

Edvard Munch jednou poznamenal, že nebýt raného setkání s bolestí a smrtí, pravděpodobně by se malířem nestal. Nemoc a předčasná smrt opravdu zahalovala Munchovu rodinu jako stín. Munchův otec byl hluboce zbožný vojenský lékař, který musel uživit rodinu žijící v norském hlavním městě Kristianii (do roku 1924 se tak jmenovalo Oslo) ze skromného příjmu. Jeho žena, mladší o dvacet let, zemřela již ve třiatřiceti letech na tuberkulózu. V té době bylo Edvardovi pět let. Přestože byl sám nezuživý, nepadl za další oběť nemoci on, ale jeho starší sestra Sofie, jejíž utrpení při plném vědomí prožíval až do její smrti a později

***Choré dieťa* – stretnutie so smrťou**

Ako raz Munch sám poznamenal, keby v detstve nebol konfrontovaný s bolesťou a so smrťou, nikdy by sa nestal umelcom. Pravda je taká, že choroba a smrť sa nad jeho rodinu vznášali ako tieň. Umelcov otec bol hlboko veriaci vojenský lekár, ktorý mal prax v nórskom hlavnom meste Kristianii (do roku 1924 názov dnešného Osla) a svojim skromným príjmom musel uživiť celú rodinu. Jeho o dvadsať rokov mladšia manželka zomrela na tuberkulózu ako 33-ročná, keď mal Edvard len päť rokov. Hoci ako dieťa bol často chorý, nebol to on, kto sa stal ďalšou obeťou suchôt. Po dlhom boji nakoniec chorobe podľahla jeho staršia sestra Sophie. Maliar, ktorý jej zápas sledoval do

Inger on the Beach

Inger na pláži

Inger na pláži

Inger na plaży

Înger pe țărm

Η Ίνγκερ στην παραλία

c. 1889, Water color and pencil on paper on cardboard/akvarel a tužka na lepence/akvarel a ceruza na papieri nalepenom na kartóne/gwasz i ołówek, papier na kartonie/guase și creion pe hârtie lipită pe carton/ακουαρέλλα και μολύβι σε χαρτί πάνω σε χαρτόνι, 18,5 × 27,7 cm, Private collection, Stockholm

Chore dziecko – spotkanie ze śmiercią

Edvard Munch w jakimś retrospektywnym wywiadzie stwierdza, że bez wczesnego zetknięcia się z cierpieniem i śmiercią prawdopodobnie nigdy nie zostałby artystą. Nad jego rodziną rzeczywiście jak cień unosiły się cierpienie i śmierć. Ojciec był lekarzem wojskowym i człowiekiem głęboko wierzącym. Ze swoich skromnych dochodów musiał utrzymywać rodzinę w stolicy Norwegii, Kristianii (tak do 1924 roku nazywało się Oslo). Jego o 20 lat młodszą żonę zmarła w wieku 33 lat na gruźlicę. Edvard miał wtedy pięć lat. Mimo słabowitego zdrowia, to nie on stał się kolejną ofiarą, lecz jego starsza siostra Sophie, której chorobę obserwował w pełni świadomości i przeżywał aż do śmiertelnego końca, a później przekazał artystycznie na obrazie *Chore dziecko*

Copilul bolnav – Întâlnirea cu moartea

Fără confruntările timpurii cu durerea și moartea, Edvard Munch probabil nu ar fi devenit artist, așa cum, ulterior, a menționat el însuși. Efectele suferinței au planat ca o umbră asupra familiei sale. Tatăl lui Munch a fost un doctor militar, profund religios, care și-a întretinut familia cu un câștig modest, în capitala norvegiană, pe atunci încă numită Christiania. Soția lui, cu douăzeci de ani mai tânără, a murit de tuberculoză la vârsta de 33 de ani, pe vremea când fiul lor, Edvard, avea doar cinci ani. În ciuda constituției sale fragile, Edvard nu a fost următoarea victimă, în schimb, pentru sora lui mai mare

Το άρρωστο παιδί – Αντιμέτωπος με τον θάνατο

Χωρίς τις πρώτες του εμπειρίες με τον πόνο και τον θάνατο, ο Μουνκ, πιθανότητα δεν θα γινόταν ποτέ ο καλλιτέχνης που τελικά έγινε, όπως σημείωνε, εκ των υστέρων, και ο ίδιος. Και, πράγματι, η αρρώστια και ο πρώιμος θάνατος ήταν σαν σκιά πάνω από τη ζωή του. Ο πατέρας ήταν ένας βαθιά θρησκευόμενος στρατιωτικός γιατρός, που ζούσε με την οικογένειά του στην τότε πρωτεύουσα της Νορβηγίας, Κριστιάνια. Η γυναίκα του, είκοσι χρόνια νεώτερη του, πέθανε από φυματίωση στην ηλικία των 33 ετών, όταν ο Έντβαρντ ήταν μόλις πέντε χρονών. Παρ'όλη την φιλασθένειά του ως παιδί, δεν ήταν ο Έντβαρντ το επόμενο θύμα, αλλά

Evening

Večerní hodina. Laura, sestra umělce

Večer

Wieczór

Seara

Απόγευμα. Η Λάουρα, αδελφή του καλλιτέχνη

1888, Oil on canvas/olej na plátně/ olej na plátně/olej na plótnie/ ulei pe rănză/λάδι σε καμβά, 75 × 100,5 cm, Museo Thyssen-Bornemisza, Madrid

address this experience in his early piece *The Sick Child* (1885–86). Edvard's father then died in 1889 while in Paris and Munch's worries about his family continued through the 1890s. Not only was his own health physically at risk, but also his mental health was constantly unstable. Physicians posthumously diagnosed Munch with a borderline personality disorder couple with a bipolar disorder, which sheds a new light on Munch's work.

Munch's early works were shaped by Naturalism, especially that of his mentor Christian Krohg (1852–1925), the leading Naturalist in Norway and leader of the artists' colony in Skagen. Munch soon turned away from Krohg's euphemistic style and, after much labor, gave birth to a new style, first seen in *The Sick Child*, an attempt to address his

umělecky zpracoval v obraze *Nemocné dítě* (1885–1886). Během Munchova pobytu v Paříži v roce 1889 zemřel také jeho otec. Starost o rodinu provázela Muncha až do devadesátých let 19. století. Také on měl chatrné zdraví, především však byl nevyrovnaný psychicky. Lékaři posmrtně konstatovali hraniční poruchu osobnosti v kombinaci s manio-depresivní psychózou, což vrhlo na Munchovy obrazy nové světlo.

Munchovy rané práce jsou ovlivněny naturalismem, zvláště pak stylem jeho mentora Christiana Krohga (1852–1925), vedoucího norského naturalisty a hlavy společenství umělců ve Skagenu. Munch se však brzy odklonil od příkrášlujícího Krohgovy stylu

samého konca, sa s týmto zážitkom neskôr vyrovnal v dielach *Choré dieťa* (1885 – 1886). Počas pobytu v Paríži mu v roku 1889 zomrel otec a starosti o rodinu ho neopúšťali až do roku 1890. Jeho zdravotný stav tiež nebol práve najlepši a navyše bol aj psychicky labilný. Lekári mu posmrtné diagnostikovali bipolárnu afektívnu poruchu, čo vrhá nové svetlo aj na jeho tvorbu.

Munchove rané diela boli ovplyvnené naturalizmom, a to predovšetkým v podobe, akú mu vtisol jeho mentor Christian Krohg (1852 – 1925), popredný predstaviteľ nórskeho naturalizmu a vedúca osobnosť umeleckej kolónie v dánskom Skagene. Zakrátko sa však od učiteľovho eufemistického štýlu odvrátil a vytvoril si svoj vlastný.

Self-Portrait with Brushes

Autoportrét se štětci

Autoportrét so štetcami

Autoportret z pędzłami

Autoportret cu pensule

Αυτοπροσωπογραφία με πινέλα

1904, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe rânză/λάδι σε καμβά,
197 × 91 cm, Munch-Museet, Oslo

(1885–86). W 1889 roku, gdy artysta przebywał w Paryżu, zmarł również jego ojciec. Troska o rodzinę towarzyszyła Munchowi aż po lata dziewięćdziesiąte XIX wieku. Jego zdrowie również szwankowało – był zagrożony nie tylko fizycznie, ale przede wszystkim dręczył go brak stabilności psychicznej i duchowej. Po jego śmierci lekarze stwierdzili, że Munch był osobowością niestabilną emocjonalnie (*bordeline*) i że cierpiał na chorobę dwubiegunową, co rzuca nowe światło na jego obrazy.

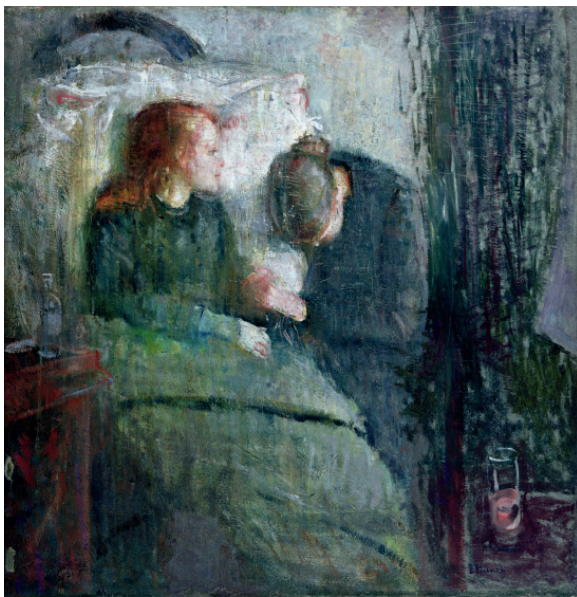
Wczesne prace Muncha cechuje naturalizm, wzorowany głównie na obrazach jego mentora Christiana Krohga (1852–1925), czołowego naturalisty norweskiego i głównej postaci kolonii artystów w Skagen. Wkrótce jednak Munch odwraca się od upiększającego stylu Krohga

Sophie, boala a fost fatală. Regăsim dramatismul acestui moment în tabloul intitulat *Copilul bolnav* (1885-86). În 1889, moare și tatăl său în timpul unei șederi la Paris iar necazurile și grijile de familie îl vor însoți pe Munch până în anii 1890. Sănătatea personală îi este amenințată nu numai din punct de vedere fizic, ci și psihic. După moartea sa, medicii îl diagnostichează cu o tulburare de personalitate gravă, de ordin bipolar, ce aruncă o nouă lumină asupra operelor lui Munch.

Primele lucrări ale lui Munch sunt marcate de naturalism, în special în maniera mentorului său Christian Krohg (1852–1925), cunoscut naturalist din Norvegia și conducător al coloniei de artiști din Skagen. Totuși, Munch se detașează repede

η μεγαλύτερη αδελφή του, Σόφη, της οποίας την παρατεταμένη ασθένεια έζησε ο Έντβαρντ, έως ότου και εκείνη υπέκυψε. Αργότερα αντιμετώπισε αυτήν την εμπειρία σ' ένα πρώιμο του έργο, *Το Άρρωστο Παιδί* (1885-86). Ο πατέρας του Έντβαρντ πέθανε το 1889, όταν ο ίδιος ήταν στο Παρίσι. Η αγωνία του σχετικά με την οικογένειά του συνεχίστηκε και στην επόμενη δεκαετία. Είχε συνεχώς προβλήματα όχι μόνο με την σωματική αλλά και με την ψυχική του υγεία, η οποία ήταν συνεχώς ασταθής. Μετά τον θάνατό του, διαγνώστηκε με μία οριακή διαταραχή προσωπικότητας και διπολική διαταραχή, κάτι που ρίχνει νέο φως στο έργο του.

Τα πρώιμα έργα του Μουνκ επηρεάστηκαν από τον Νατουραλισμό, ειδικότερα από τον μέντορά του,

The Sick Child

Nemocné dítě

Choré dieťa

Chore dziecko

Copilul bolnav

Το άρρωστο παιδί

1885–86, Oil on canvas/olej na plátně/

olej na plátně/olej na plótnie/

ulei pe pânză/láδι σε καμβά,

119,5 × 118,5 cm, Nasjonalgalleriet, Oslo

sister Sophie's death. Munch painted and repainted several versions in an attempt to find an authentic expression for this painful, personal experience. Despite the conventional motif, the work was rejected by critics, perhaps because he had repainted it so many times or perhaps because of the rough composition that had pushed what was being depicted into the background.

a usiloval o styl vlastní. Poprvé se projevil v obraze *Nemocné dítě*, kde se vyrovnává se smrtí své sestry Sofie. Náležitě vyjádření tohoto bolestného osobního prožitku hledal prostřednictvím několika přemaleb a verzí. Navzdory tradičnímu motivu kritika obraz odmítla. Snad kvůli četným přemalováním a strohé kompozici, která přesouvá dění zcela do popředí obrazu.

Prvkrát ho predstavil v obraze *Choré dieťa*, kde sa vyrovnáva so smrťou svojej sestry Sophie. V snahe nájsť čo najautentickejší výraz pre bolestivú osobnú skúsenosť tento námet viackrát premaľoval a vytvoril niekoľko verzí. Hoci ide o tradičný námet, kritici obraz zamietli. Dôvodom bolo zrejme veľké množstvo premalieb, ako aj strohá kompozícia, ktorá predmet zobrazenia vysúva do úplného popredia.

The Sick Child

Nemocné dítě

Choré dieťa

Chore dziecko

Copilul bolnav

Το άρρωστο παιδί

1896, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na płótnie/ulei pe pânză/láδι σε καμβά,
121,5 × 118,5 cm, Konstmuseum, Göteborg

i zaczyna wypracowywać swój własny, który najpełniej objawia się w dziele *Chore dziecko*. Tym obrazem artysta próbuje przepracować śmierć siostry, Sophie. Traumatycznemu i bolesnemu przeżyciu Munch chce nadać właściwy wyraz, dokonuje więc wielokrotnych poprawek, tworząc różne wersje tej pracy. Mimo dość konwencjonalnego motywu, krytycy odrzucają malowidło, być może właśnie z powodu tych poprawek i surowej kompozycji, wysuwającej na pierwszy plan samo zdarzenie.

de stilul eufemistic al lui Krohg și luptă pentru unul nou, ce își găsește pentru prima oară expresia în pictura *Copilul bolnav*. Acest tablou a fost o încercare de a aborda moartea surorii sale, Sophie. Munch a pictat și a repictat mai multe versiuni, căutând o expresie autentică pentru această experiență personală, dureroasă. În ciuda subiectului, mai degrabă convențional, lucrarea a fost respinsă de critici, probabil din cauza nenumăratelor modificări și a compoziției aspre, care a împins în fundal ceea ce de fapt dorea a înfățișa în principal.

Κρίστιαν Κρογκ (1852-1925), κορυφαίο Νατουραλιστή της Νορβηγίας και επικεφαλής της καλλιτεχνικής αποικίας στο Σκάγκεν. Ο Μουνκ σύντομα άφησε πίσω του το στυλ του Κρογκ και μετά από επίπονες προσπάθειες, κατέληξε σε ένα νέο στυλ, που φαίνεται πρώτα στο *Άρρωστο Παιδί*, μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει τον θάνατο της αδελφής του Σόφη. Ο Μουνκ ζωγράφισε ξανά και ξανά ποικίλες εκδοχές αυτού του θέματος, στην προσπάθειά του να βρει μια αυθεντική έκφραση αυτής της προσωπικής τραγικής εμπειρίας. Παρόλο το κοινότοπο θέμα, η δουλειά του απορρίφθηκε από τους κριτικούς, ίσως γιατί το είχε ζωγραφίσει τόσες φορές ή γιατί η λίγο άκομψη σύνθεση του πίνακα είχε επισκιάσει το ίδιο του το θέμα.